

KLISTERMØL

Klistermøllet (*Endrosis sarcitrella*) har fået sit navn, fordi det i ældre tid kunne leve i fugtige uopvarmede rum med tapet på væggene. Larverne levede bl.a. af det melklister, som tapetet var sat op med. Det voksne klistermøl kendes på sit kridhvide hoved og bryst. Larverne er hvidlige med et mørkt hoved og bliver op til 12 mm lange.

Biologi og skade

Klistermøllets larver er praktisk talt altædende og i naturen lægges æggene ofte i fuglereder. Reder med gråspurve, duer, svaler og alliker huser ofte en bestand af klistermøllarver, som lever af foderrester og af dun og fjer. Desuden kan de leve i gedehamseboer.

Angreb af klistermøl i fugtige gamle tapeter ses næppe mere; men møllene kan også i sjældne tilfælde angribe tekstiler. Da de som sagt kræver fugtige forhold, kan de f.eks. leve, hvor væg-til-væg-tæpper er lagt på klamme gulve. I disse tilfælde angriber de normalt helt ude ved panelerne.

Klistermøl kan også optræde som skadedyr i kornlagre og i fødevarer som f.eks. mel og grynvarer, der opbevares for fugtigt.

Forebyggelse og bekæmpelse

Den bedste måde at forebygge angreb af tekstilmøl på er ved at sørge for, at der ikke er fugtige forhold i boligen. Fødevarer og tekstiler bør opbevares under tørre forhold.

I vore dage vil klistermøllet næppe have mange muligheder for at etablere sig inden døre, da nutidens boliger er for tørre. Dukker der enkelte møl op i beboelsen, vil der som regel være tale om tilfældige gæster. Møllene vil sandsynligvis stamme fra enten en fuglerede eller et gedehamsebo. Drejer det sig kun om et lille antal møl, er der ingen grund til at foretage en bekæmpelse.

Optræder klistermøllene i et generende stort antal, må man undersøge, om de kan stamme fra en fuglerede f.eks. i ventilationskanalen. I disse tilfælde kan man fjerne reden og eventuelt behandle omgivelserne med et insektmiddel.

Angreb i tekstiler kan klares ved en udtørring, vask, frysning eller en behandling med et af de gængse flydende mølmidler.